

2010 m. liepos 7 d., trečiadienis

3. Komisija taip pat turi spręsti šiuos klausimus:

- Fondo turto investicijų gairių (rizika, likvidumas, suderinamumas su ES tikslais),
- Fondo turto valdytojo atrankos kriterijų (ar jie vidiniai, ar nustatomi pasitelkiant privačią ar viešą trečiąją šalį, pvz., Europos investicijų banką),
- galimybės teikti indėlius, tinkamus kapitalo pakankamumo normatyvams apskaičiuoti,
- tarpvalstybiniais sisteminiams bankams, kurie naudojami Fondo pagalba, taikomų administracinių (baudų arba kompensavimo schemų) priemonių,
- galimo Fondo taikymo srities išplėtimo siekiant įtraukti tarpvalstybiniais sisteminiams bankams nepriskiriamas institucijas,
- aprėpties (ir tinkamumo) kuriant nacionalinių fondų, iš kurių turėtų būti remiamos visos institucijos, neprisidedančios prie Fondo, tinklų. Tada reikėtų parengti ES sistemą, pagal kurią būtų reguliuojami esami ir būsimi nacionaliniai fondai, kurie laikysis vienodų ir privalomų bendrų taisyklių.

Ketvirtoji rekomendacija dėl sprendimo priemonių skyriaus

Europos Parlamentas mano, kad numatomame priimti teisės akte turėtų būti siekiama reglamentuoti toliau nurodytus klausimus.

Turi būti įsteigtas nepriklausomas EBI sprendimo priemonių skyrius, kuris vadovautų sprendžiant klausimus, susijusius su tarpvalstybinių sisteminių bankų sprendimo priemonėmis ir nemokumo procedūromis. Šis skyrius turi:

- veikti paisydamas griežtų pagal teisinį pagrindą nustatytų ir EBI kompetencijos ribų,
- būti teisinės ir finansinės kompetencijos telkinys, pasižymintis ypatingais įgūdžiais bankų restruktūrizavimo, apyvartumo ir likvidavimo srityse,
- glaudžiai bendradarbiauti su nacionalinėmis valdžios institucijomis įgyvendinimo, techninės pagalbos ir personalo pasidalijimo klausimais,
- siūlyti Fondo išmokas,
- atsiradus tarpvalstybinės institucijos problemų sprendimo ar likvidavimo būtinybei, EBI paskirti nepriklausomi ekspertai turėtų atlikti išsamų tyrimą, kad ištirtų ir nustatytų atitinkamas priežastis ir atsakomybę. Apie šio tyrimo rezultatus turėtų būti pranešama Europos Parlamentui.

Europos finansinio stabilumo fondas, Europos finansinės padėties stabilizavimo priemonė ir veiksmai ateityje

P7_TA(2010)0277

2010 m. liepos 7 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl Europos finansinio stabilumo fondo, Europos finansinės padėties stabilizavimo priemonės ir veiksmai ateityje

(2011/C 351 E/10)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV), ypač į jos 122 ir 143 straipsnius,
- atsižvelgdamas į Euro grupės 2010 m. birželio 7 d. įgaliojimus dėl naudojimosi Europos finansinio stabilumo fondu,

2010 m. liepos 7 d., trečiadienis

- atsižvelgdamas į šešiolikos euro zonos valstybių narių 2010 m. birželio 7 d. sprendimą,
 - atsižvelgdamas į 2010 m. gegužės 12 d. Komisijos komunikatą „Ekonominės politikos koordinavimo stiprinimas“ (COM(2010)0250),
 - atsižvelgdamas į 2010 m. gegužės 11 d. Tarybos reglamentą (ES) Nr. 407/2010, kuriuo nustatoma Europos finansinės padėties stabilizavimo priemonė,
 - atsižvelgdamas į 2002 m. vasario 18 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 332/2002 dėl priemonės, teikiančios vidutinės trukmės finansinę pagalbą valstybių narių mokėjimų balansams, sukūrimo,
 - atsižvelgdamas į euro zonos valstybių ir vyriausybių vadovų 2010 m. gegužės 7 d. pareiškimą,
 - atsižvelgdamas į 2010 m. gegužės 9 ir 10 d. Ekonomikos ir finansų reikalų tarybos išvadą,
 - atsižvelgdamas į euro zonos valstybių ir vyriausybių vadovų 2010 m. kovo 25 d. pareiškimą,
 - atsižvelgdamas į 2010 m. kovo 25 ir 26 d. Europos Vadovų Tarybos išvadą,
 - atsižvelgdamas į euro zonos valstybių narių 2010 m. balandžio 11 d. pareiškimą dėl euro zonos valstybių narių paramos Graikijai,
 - atsižvelgdamas į 2010 m. birželio 24 d. klausimą Komisijai dėl Europos finansinio stabilumo fondo, Europos finansinės padėties stabilizavimo priemonės ir veiksmų ateityje (O-0095/2010 – B7-0318/2010),
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 115 straipsnio 5 dalį ir 110 straipsnio 2 dalį,
- A. kadangi Mastrichto sutarties autoriai nenumatė valstybės skolos krizės euro zonoje galimybes,
- B. kadangi valstybės skolos, kurią paskelbė euro zonos valstybės narės, pirklai daug sparčiau didėjo 2009 m. rudenį,
- C. kadangi kai kurių valstybių narių padėtis valstybės skolos rinkoje gerokai pablogėjo 2010 m. pavasarį ir pasiekė kritišką padėtį 2010 m. gegužės mėn.,
- D. kadangi atsirado naujovių valstybės skolos rinkose, kurias reikia geriau suprasti,
- E. kadangi Europos Sąjungos finansinė pagalba siekiant 2010 m. gegužės 11 d. Tarybos reglamento (ES) Nr. 407/2010 tikslų pagal šio reglamento 2.2 straipsnį neviršija galimos mokėjimų asignavimų atsargos pagal nustatytą nuosavų išteklių viršutinę ribą; kadangi pagal 3.5 straipsnį numatyta, kad Komisija ir paramą gaunančios valstybės narės pasirašo susitarimo memorandumą, kuriame išsamiai išdėstytos su Sąjungos makroekonominė pagalba susijusios ekonominės politikos sąlygos ir kurį Komisija perduoda Parlamentui ir Tarybai,
- F. kadangi 2010 m. birželio 7 d. euro zonai priklausančios valstybės narės, laikydamosi 2010 m. gegužės 9–10 d. Ekonomikos ir finansų reikalų tarybos išvadų, pagal Liuksemburgo įstatymus įsteigė Europos finansinio stabilumo fondą (EFSF), kaip ribotos atsakomybės įmonę (*société anonyme*), ir euro zonai priklausančios valstybės narės įsipareigojo teikti EFSF priemonių garantiją iki 440 milijardų eurų iš viso,

2010 m. liepos 7 d., trečiadienis

1. pritaria pastariesiems veiksams, kurių imtasi ES ir nacionaliniu lygmenimis, siekiant apsaugoti euro stabilumą; apgailestauja, kad Europos politikos formuotojai nesiėmė ryžtingų veiksmų anksčiau, nepaisydami stabiliai aštrėjančios finansų krizės;
2. tačiau pabrėžia, kad šie veiksmai yra tik laikini ir kad reikia pasiekti tikros pažangos atskirų valstybių narių fiskalinės ir struktūrinės politikos srityse ir siekiant sukurti naują, tvirtesnę ekonomikos valdymo pagrindą, pagal kurį būtų užkirstas kelias kilti panašioms krizėms ateityje, taip pat didėtų ES ekonominis augimas ir būtų užtikrinamas tvarus makroekonominis subalansavimas iš naujo;
3. mano, kad dabartinės krizės negalima išspręsti per ilgą laiką tik paprasčiausiai didinant labai įsiskolinusių šalių valstybės skolą;
4. mano, kad visos valstybės narės, ypač tos, kurios yra ekonominės ir pinigų sąjungos (EPS) narės, plėtodamos savo ekonominę politiką, turėtų atsižvelgti į šios politikos poveikį savo šalies mastu ir į pasekmes Sąjungai, ypač EPS valstybėms narėms; mano, kad ekonominė politika yra visų bendras rūpestis ir turėtų būti derinama Taryboje pagal Sutarties procedūras;
5. mano, kad nepaisant 2010 m. gegužės 11 d. Tarybos reglamento (ES) Nr. 407/2010 ir 2002 m. vasario 18 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 332/2002, pagal taisykles dėl specialiosios paskirties įmonės (SPI) turėtų būti numatyta galimybė šalims, kurios nėra euro zonoje, taikyti šias taisykles, kad jos galėtų naudotis SPI priemone;
6. atkreipia dėmesį į Komisijos komunikatą (COM(2010)0250) dėl ekonominės politikos koordinavimo stiprinimo, nes tai svarbus indėlis į griežtesnę ekonominės politikos koordinavimą ES; mano, kad teisėkūros pasiūlymai dėl griežtesnės ekonominės priežiūros turėtų apimti naujus antrinės teisės aktus pagal Sutarties 121 straipsnio 6 dalį; mano, kad pagal būsimą ekonominės priežiūros sistemą turėtų būti siekiama tvarių viešųjų finansų ir ekonomikos augimo, konkurencingumo, socialinės sanglaudos ir prekybos disbalanso mažinimo;
7. mano, kad nustatant naujas ES priemones ir procedūras būtina atsižvelgti į atitinkamus Europos institucijų vaidmenis, įskaitant Parlamento atliekamus teisėkūros ir biudžeto uždavinius ir nepriklausomą ESB vaidmenį priimant sprendimus dėl pinigų politikos;
8. prašo Komisijos pateikti Europos finansinės padėties stabilizavimo priemonės poveikio vertinimą, ypač poveikio ES biudžetui ir kitoms ES finansų priemonėms bei EIB paskoloms;
9. prašo Komisijos pateikti Europos finansinio stabilumo fondo poveikio vertinimą, ypač poveikio euro obligacijų rinkoms ir jų pirkliams; prašo Komisijos papildomai įvertinti sprendimų priėmimo dėl šios specialiosios paskirties įmonės (SPI) procedūros praktiškumą ir atskaitomybę siekiant sprendimo ilgesniam laikui;
10. prašo pateikti daugiau detalių apie tai, kaip bus vykdomas EFSF ir TVF koordinavimas, taip pat tai, ar apie asignavimus iš šių fondų bus sprendžiama suderintai, išlaikant santykį 2:1; ar bet kuriuo atveju palūkanų norma bus derinama su TVF, darant prielaidą, kad TVF norma bus nustatyta laikantis įprastos praktikos; kokia bus planuojama palūkanų norma, didesnė ar mažesnė nei Vokietijos obligacijų, ir ar ši norma greičiausiai bus apie 1 proc.; klausia, ar TVF ir EFSF paskolos bus pripažintos *pari passu*, nes taip savaime EFSF būtų suteikta privilegija ir jis neprivalėtų taikyti jokių skolininkų restruktūrizavimo įsipareigojimų, nes priešingu atveju, tiesa sakant, EFSF grėstų pirmojo nuostolio rizika;

2010 m. liepos 7 d., trečiadienis

11. klausia, ar numatyta kokių nors priemonių lygioms galimybėms užtikrinti; atsižvelgdamas į tai pabrėžia, pvz., kad EFSF palūkanų norma atrodo kitokia, nei sutartame pakete dėl Graikijos, nes EFSF skolininkai apmokės visas grynąsias SPI patirtas lėšų sutelkimo išlaidas; be to klausia, kaip galima užtikrinti sąžiningumą šalims, kurios nėra ekonominės ir pinigų sąjungos narės, jei EFSF veikia tik po to, kai iki galo panaudota 60 mlrd. eurų priemonė;
12. atkreipia dėmesį į tai, kad valstybės skola euro zonoje nebūtinai turi nulinę nominalią kredito riziką, kaip daroma prielaida pagal Kapitalo reikalavimų direktyvą, ir kad pastarieji įvykiai padidino ilgalaikių valstybių narių skolų kredito riziką; mano, kad Europos bankininkystės institucija ir Europos sisteminės rizikos valdyba turėtų spręsti šią problemą;
13. atkreipia dėmesį, kad pagal Kapitalo reikalavimų direktyvą valstybės obligacijų rizika įvertinta nulių;
14. prašo ECB pateikti išsamų savo naujausių sprendimų pirkti vyriausybės obligacijas antrinėje rinkoje paaiškinimą, ir mano, kad ECB turėtų parengti sustabdymo strategiją, kurioje turėtų būti aiškus šios praktikos nutraukimo tvarkaraštis;
15. mano, kad siekiant sprendimo ilgesniam laikui būtina išspręsti vidaus balansų sutrikimų ir netvarios skolos problemą, taigi, dabartinės krizės struktūrinių pagrindų problemą; mano, kad ši ilgalaikė vizija apima vidaus makroekonominio disbalanso išlyginimą euro zonoje ir ES, taigi ir valstybių narių konkurencingumo esminių skirtumų problemos sprendimą;
16. mano, kad pagal griežtesnę ES ekonominės priežiūros sistemą turėtų būti numatytas nuolatinis ES valstybės skolos krizės sprendimo mechanizmas, pvz., Europos valiutos fondas, suderinta makroekonominio subalansavimo iš naujo strategija ir sustiprinta ES biudžeto ir valstybių narių biudžetų sinergija, kurie papildytų tvarų fiskalinį konsolidavimą;
17. mano, kad nepaisant galimai reikšmingo šio mechanizmo poveikio ES biudžetui, Parlamentui nesuteikta jokie vaidmens sprendimų priėmimo procese, nes fondas įsteigtas pagal Tarybos reglamentą, laikantis SESV 122 straipsnio 2 dalies; mano, kad būtina užtikrinti, jog Parlamentas, kaip biudžeto valdymo institucija, dalyvautų sprendžiant klausimą, kuris gali turėti tokių toli siekiančių biudžetinių pasekmių;
18. ragina Komisiją atlikti nepriklausomą įvykdumo tyrimą iki 2010 m. pabaigos, susijusį su novatoriškų finansavimo priemonių, pvz., euroobligacijų, kaip pirklių mažinimo ir likvidumo didinimo skolų rinkose, kuriose vyrąja euras, priemonių, klausimu;
19. mano, kad euroobligacijų leidimas ES reikšmingai infrastruktūrai galėtų būti derinamas su Stabilumo ir augimo pakto laikymusi;
20. prašo Komisijos ištirti pasirinktis dėl ilgalaikės sistemos, skirtos greitai ir veiksmingai spręsti galimos valstybės skolos problemai ir šios problemos prevencijai, kartu visapusiškai naudojantis viena valiuta; mano, kad šioje analizėje turėtų būti atsižvelgiama į tai, kad valstybių narių vyriausybinių obligacijų kredito rizika gali būti skirtinga ir gali reikėti ją geriau atspindėti kreditų institucijų kapitalo koeficientuose;
21. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Komisijai, Tarybai, Europos Vadovų Tarybai, Euro grupės pirmininkui ir Europos centriniam bankui.